

ЕВРЕИТЕ - ЕДНА ОД НАЈСТАРИТЕ ЦИВИЛИЗАЦИИ

Според светските документи Евреите се можеби најстарата жива цивилизација на планетата. Според пишаните траги, преданијата, верувањата, Стариот завет на Библијата тие се прародители и на христијаните (Исус бил Евреин) и на муслиманите – синови на Исак и Абрахам (Иса и Ибрахим)

Од нивното тело, значи, се издвоиле главните светски религии. Тие се, за жал, први меѓу најпроколнатите, најмасакрираните, најраселуваните и најистребуваните народи на

Земјината топка. Антисемитизмот со векови е жива филозофија, а и денес опстојува во арапскиот свет.

Иран и други милитантни исламисти сонуваат да ја збришат еврејската држава од светските мапи. За своето парче земја, значи и денес Евреите стравуваат и одвреме-навреме војуваат, па, сепак, никогаш не се доведува во прашање нивниот идентитет. Зашто, идентитетот не е ниту закопан во земјата, за да мора да се откопува, ниту, пак, треба да се бара во светите книги, во Тората, Коранот, Библијата, во стотиците камени гробови на царевите и благородниците погребани во подножјето на Маслиновата Гора.

На почетокот од минатиот век, Евреите од Јафа, старото утврдување на морето, поради честите конфликти со Арапите со кои живееле, решиле да излезат од стариот град и крај брегот почнале да го градат Тел Авив. Денес Тел Авив е административен центар на Израел. Таму се наоѓаат сите странски амбасади, но, сепак, тоа не е главниот град на светата држава.

Сетот (со исклучок на САД) не го признава Ерусалим за престолнина на Израел, иако таму е Кнесетот, израелскиот парламент, Владата и клучните министерства. Најмоќните земји светиот град го сметаат за спорен, зашто Арапите имаат претензии кон Источен Ерусалим, каде што се мнозинство. Но Евреите немаат проблем со таквиот однос на Запад. Се плашат само доколку загубат дел од териториите каде што сега се Палестинците, да речеме Западниот брег, кој е под нивна окупација, може да им биде загрозна државата. За идентитетот не се плашат.

ИЗРАЕЛ - ВЕТЕНАТА БИБЛИСКА ЗЕМЈА (3)

Среда, 14 Август 2019 01:00

Пишува: СЛАВЕ КАТИН